

Սրբազան Հայրը կատարեց Վերջին Օծումը եւ խօսեցաւ դամբանականը, դրուատելով քառասուն տարիներու եկեղեցասէր գործունէութիւնը հանգուցեալին, որմէ ետք նախ Միաբանութիւնը եւ ապա ժողովուրդը մօտեցաւ աշը առնելու հանգուցեալին:

Ժամը 10:30-ին Մայր Տաճարին մէջ կատարուած հանգստեան կարգէն ետք կազմուեցաւ թաղմանական թափօրը, մասնակցութեամբ ամբողջ Միաբանութեան, հոգեւոր երգերով եւ հանգստեան Աւետարաններու ընթերցմամբ առաջնորդելու հանգուցեալը իր յաւիտենական կայքին: Յուղարկաւորութեան արարողութեան նախագահեց Լուսարարապետ՝ Գերշ. Տ. Սեւան Արք. Ղարիպեան:

Հայր Համբարձումի մարմինը ամփոփուեցաւ Ս. Փրկչի Միաբանական գերեզմանատան մէջ:

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻՒ ՊԱՏՐԻԱՐՔ ՍՐԲԱՋԱՆ ՀՕՐ ԿՈՂՄԷ ԽՕՍՈՒԱԾ ԳԱՄԲԱՆԱԿԱՆԸ Ի Ս. ՅԱԿՈԲ

Սուգի մէջ է Առաքելական Ս. Աթոռը եւ Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութիւնը, ինչպէս նաեւ սուգի մէջ են հանգուցեալ, սակայն միշտ սիրելի Հայր Համբարձումին ընտանեկան պարագաները:

Հստակ է, «Մահը որոշ է, բայց ժամը անորոշ», եւ ահա՛ այս անորոշ ժամն է, որ այսօր մեր Զինուորեալ Միաբանութեան անդամները հաւաքած է այս դագաղին շուրջ, ուր կը հանգչի մարմինը յաւիտենական քունի անցած Աթոռիս Աւագ Թարգմանին, որ եղաւ իրա՛ւ պահակը պատնէշին վրայ գտնուող, որուն հետեւանքով ալ սրտի տագնապով ան պիտի կորսնցնէր իր կեանքը, տակաւին հազիւ 60 գարուններ բոլորած:

Ան թէեւ ուսումնական կամ մտաւորական մը չեղաւ, սակայն միշտ մնաց գիտակից իր պարտականութիւններուն, պաշտօններուն եւ դիրքին, առանց օգտագործել փորձելու այս վերջին երկուքը: Հակառակ իր առողջական խախտած վիճակին եղաւ նուիրեալ ու պարտաճանաչ եկեղեցականը, որ գիտցաւ մարդկային բոլոր հաճոյքներէն վեր դասել իր պարտականութիւններն ու կոչումը, միշտ ներկայ ըլլալով մեր միաբաններէն ակնկալուած ժամերգութիւններուն եւ արարողութիւններուն: Ան քաջատեղեակ էր այս արարողութիւններու կարգին ու ձեւին թէ՛ Ս. Յակոբէներս եւ թէ՛ սրբատեղիներու մէջ, բան մը որ դժբախտաբար այս օրերուն կը պակսի մեր Միաբանութեան անդամներուն: Հայր Համբարձումի անժամանակ մահով Պատրիարքութիւնս կը կորսնցնէ իր կոչումին գիտակից, նուիրեալ ու ծառայասէր Միաբանը, որ միշտ գիտցաւ վեր դասել իր պարտականութիւններն ու Աթոռին շահերը իր անձնական հաճոյքներէն, նախասիրութիւններէն եւ շահերէն:

Հայր Համբարձում՝ աւագանի անունով Հրաչ, ծնած էր Պէյրութ, Լիբանան, սակայն Երուսաղէմը ըրած էր իր վերջնական բնակարանը: Ան 1979 թուին այդ օրերու Ռումանիոյ եւ Պուլկարիոյ հանգուցեալ Առաջնորդ՝ Տիրայր Արք. Մարտիկեանի ձեռամբ կը դառնար կուսակրօն եկեղեցական, որմէ ետք ամբողջ քառասուն տարիներ իր կեանքը բոլորանուէր կերպով պիտի տար այս Աթոռին, մի՛շտ ըլլալով պարտաճանաչ եւ գիտակից իր կոչման: Իր բազմամեայ ծառայութեան տարիներուն Հայր Սուրբը ստանձնած է գաւազանակրութեան, մատակարարութեան եւ Աւագ Թարգմանի պաշտօնները: Քանիցս ան ընտրուած է նաեւ Աթոռոյս Տնօրէն Ժողովի անդամ: Իր անժամանակ մահով Պատրիարքութիւնս կը կորսնցնէ իր պարտականութիւններուն նուիրեալ եկեղեցականը, որ գիտցաւ «գոյիւ չափ» բերել իր օգուտն ու մասնակցութիւնը

մեր Միաբանական կեանքին:

Կը պատմուի թէ ժամանակին թագաւոր մը ունէր բացառիկ գեղեցկութեամբ պարտէզ մը, ուր կը գտնուէր նաեւ անստգիւտ գեղեցկութեամբ ծաղիկ մը, որ կը բացուէր տարին մէկ օր մը միայն, եւ թագաւորը չափազանց կը սիրէր այդ ծաղիկը: Առաւօտ մը, երբ ծաղիկը բացուած էր ու պարտիզպանը կու գայ փրցնելու եւ տանելու թագաւորին, սակայն երբ կը մօտենայ թուփին կը տեսնէ թէ ծաղիկը չկար, ան շուարած կը մնայ: Սակայն հոն գտնուող պահակը ժպտալով կ'ըսէ. «Մի՛ մտահոգուիր, թագաւորը իր քով առաւ»: Ու այսօր մենք այդ պահակին նման վստահ կ'ըսենք, թէ Հայր Աստուած մեր սիրելի Հայր Համբարձումը իր մօտ առաւ:

Բոլորիւ սրտիւ կ'աղօթենք հանգուցեալ Հայր Սուրբի հոգիին համար. թող Երկնաւոր Հայրը իր լոյսերուն մէջ հանգչեցնէ անոր բարի հոգին եւ երկնային մխիթարութիւն պարգեւէ Միաբանութեանս անդամներուն եւ անոր ընտանիքի հարազատներուն եւ անմիջական պարագաներուն. Ամէն:

13 Մարտ, 2019

